

SPOROČILO ZA JAVNOST V ZVEZI S PREDLOGOM SKLEPA O SPREMEMBI DRUŽBENE POGODBE DRUŽBE BEŽIGRAJSKI ŠPORTNI PARK d. o. o.

Na dnevni red 32. seje ljubljanskega mestnega sveta je bil naknadno uvrščen [predlog sklepa o spremembi 28. člena družbene pogodbe družbe Bežigranski športni park d. o. o.](#), s čimer naj bi obstoj družbe spet podaljšali za eno leto. Tokrat župan ravna v skladu s statutom, saj je spreminjanje pogodbe ustanoviteljska pravica v pristojnosti mestnega sveta. Ob lanskem podaljšanju je aneks k pogodbi brez ustreznega sklepa mestnega sveta podpisala kar vodja pravne službe MOL-a.

V zvezi z 28. členom pogodbe pa je treba posebej opozoriti še na njegov tretji odstavek:
"Družbeniki so v okviru svojih pristojnosti in možnosti dolžni storiti vse za čimprejšnjo izpolnitev pogojev za izvedbo projekta oziroma ne smejo storiti ničesar, kar bi izvedbo projekta onemogočalo ali otežkočalo. Pri tem se Mestna občina Ljubljana izrecno zavezuje v okviru veljavnih prostorskih aktov omogočiti infrastrukturne pogoje za izvedbo projekta."

S pravne plati bi to utegnil biti celo razlog za ničnost pogodbe po Obligacijskem zakoniku, saj se je mestna občina pogodbeno zavezala, da bo delovala v korist družbe z omejeno odgovornostjo, ne da bi bil projekt obnove stadiona sploh definiran. Ko se je izkazalo, da veljavni prostorski akt investitorju ne bi omogočil potrebne donosnosti, je bil izdan [sklep o pripravi novega](#), ki naj bi investitorju prinesel 82 000 kvadratnih metrov nadzemne bruto tlorisne površine na parcelah, namenjenih rekreacijski rabi. V tem sklepu se je **obnova** iz [1. člena pogodbe](#), ki jo je odobril mestni svet, že spremenila v **prenovo in dozidavo novih volumnov**. Takšno podrejanje željam investitorja je pomenilo vsaj kršitev načela prevlade javnega interesa iz 7. člena Zakona o prostorskem načrtovanju, če ne še kaj hujšega. Mestna občina se je znašla v konfliktu interesov, ravnanje odgovornih oseb pa že ustreza definiciji korupcije po 2. členu Zakona o preprečevanju korupcije. Pri tem je šlo vse celo tako daleč, da je občinski podrobni prostorski načrt izdelan v nasprotju s hierarhično nadrejenim prostorskim aktom in ga zaenkrat sploh ni mogoče sprejeti na zakonit način.

Ravnanje mestne občine, ki se pogodbeno obveže delovati v korist BŠP d.o.o. in svoje pristojnosti izkorišča za pripravo prostorskega akta po željah BŠP d.o.o., za povrh vzbuja dvom o tem, da bo državljanom zagotovljena pravica do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev, ki jo jamči 44. člen ustave. Mestna občina je v obrazložitvi sklepa o spremembi družbene pogodbe namreč zapisala, da se je vzporedno s pripravo podrobnega prostorskega načrta pripravljala tudi projektna dokumentacija za gradbeno dovoljenje. Iz tega je mogoče sklepati, da se je že vnaprej odločila, da na javni razgrnitvi, ki trenutno poteka, ne bo upoštevala nobene pripombe zainteresirane javnosti.

Našteti je več kot dovolj razlogov, da se obstoja družbe BŠP ne podaljša in da se prenova stadiona zastavi na novih temeljih. Ena izmed možnosti bi bila javno-zasebno partnerstvo z istimi družbeniki, vendar bi moralo biti razmerje med javnim in zasebnim tako določeno, da ne bi dopuščalo špekulacij na račun tega ali onega. Z javno-zasebnim partnerstvom bi tudi rešili težavo s parcelo št. 311/3 k. o. Bežigrad, ki je mestna občina zaradi določb Zakona o javnih financah ne sme prenesti na d.o.o.

Kljub navedenim nepravilnostim dopuščamo možnost, da je imela mestna oblast pri prenovi Plečnikovega stadiona dobre namene, vendar bi bilo za stadion, Ljubljano in za razvoj demokracije koristneje, da bi postopki potekali zakonito in ob upoštevanju vsaj tistih zahtev javnosti, ki imajo zakonsko podlago.